

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

Broj: U-85/07

Sarajevo, 15.02.2010.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Fikreta Kršlakovića, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivke Kafedžić, u upravnom sporu tužitelja Transparency international BiH, Banja Luka, ul. Gajeva br. 2, protiv tuženog Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Ministarstva civilnih poslova BiH, radi upravne šutnje, u upravnoj stvari dostave informacija i podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.02.2010. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je dana, 07.02.2010.godine podnio tužbu za pokretanje upravnog spora na osnovu člana 21. stav 1. Zakona o upravnim sporovima zbog ćutanja administracije protiv tuženog Vijeće ministara BiH i Ministarstva civilnih poslova BiH, te predložio da donesu odluku kojom će tužbu uvažiti i naložiti tuženom da donesu odluku kojom će se omogućiti tužitelju da ostvari svoja prava za pristup traženim informacijama. U tužbi navode da su, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH, podnijeli Ministarstvu civilnih poslova zahtjev za dostavu informacija i podataka. U zahtjevu tužitelj je tražio od Ministarstva civilnih poslova BiH da tužitelju dostavi informacije o ukupnom broju primljenih prijedloga i naziva organizacija koje su aplicirale za dodjelu grant sredstava koja su

dodijeljenja odlukom Vijeća ministara, rezultate bodovanja podnesenih projekata, sastav komisije koja je pripremila prijedlog odluke i kriterije na osnovu kojih je donesena odluka. Po proteku rokova propisanih Zakonom o slobodi pristupa informacijama, kako tuženi nije donio rješenje, tužitelj se smatrajući da su se ispunili uslovi za ulaganje žalbe zbog ćutanja administracije dostavio Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara BiH kao drugostepenom organu. Kako ni Žalbeno vijeće nije u propisanim rokovima odlučilo po žalbi tužitelja u propisanom roku niti po urgenciji tužitelja, tužitelj je pokrenuo upravni spor radi ćutanja administracije.

Sud je prethodno ispitao postojanje procesno pravnih pretpostavki za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari u smislu odredbe člana 25. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH „, 19/02, 88/07 i 83/08), pa je našao da nisu ispunjene procesno pravne pretpostavke za pokretanje upravnog spora iz slijedećih razloga:

U konkretnom slučaju tužitelj je pokrenuo upravni spor radi administrativne šutnje iz razloga što u upravnom postupku po proteku svih zakonskih rokova nije uopšte riješeno po njegovom zahtjevu, a kao tuženeje označio Vijeće ministara, Ministarstvo civilnih poslova BiH, iz razloga što Ministarstvo civilnih poslova BiH nije u zakonom predviđenom roku odlučilo o njegovom zahtjevu, pa je tužitelj uložio žalbu drugostepenom organu. Drugostepeni organ (Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara BiH) nije odlučio o žalbi iz razloga što isto nije oformljeno. Iz spisa predmeta proizlazi je da je tužitelj ispunio sve zakonske pretpostavke za pokretnje upravnog spora radi šutnje administracije. Naime, Zakonom o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik BiH“ broj: 28/00, 45/06 i 102/09), i to članom 14. propisano je da će po prijemu zahtjeva za pristup informaciji nadležni javni organ poduzima sve potrebne mjere da prikupi zahtjevane informacije i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva. Ako se odobri pristup informaciji, bilo djelimičnoj ili cijeloj, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Dopisom se: obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnosti ličnog pristupa informacijama u prostorijama nadležnog javnog organa; i/ili obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnosti umnožavanja, troškovima umnožavanja, te da se umnožavanje podnosiocu zahtjeva osigurava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije veoma složeno ili dugotrajno, umnožavanje se osigurava podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni javni organ; ili prilaže kopija tražene informacije kada se ista osigurava besplatno, u smislu člana

16. Ako se odbije pristup informaciji, bilo djelimičnoj ili cijeloj, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Dopis: sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnoga interesa; i obavještava podnosioca zahtjeva o pravu podnošenja žalbe određenom organu, a što uključuje neophodne podatke za kontaktiranje takvog organa, krajnji rok za podnošenje žalbe, kao i troškove podnošenja žalbe. Ovo obavještenje upućuje podnosioca zahtjeva na pravo da se obrati ombudsmenu i sadrži neophodne podatke za kontaktiranje s ovim uredom.

Dopisi predviđeni st. 2. i 3. bit će upućeni što je prije moguće, a najkasnije 15 dana od dana prijema zahtjeva. Za zahtjeve koji se obrađuju u smislu člana 7. i/ili člana 9. 3. ovaj rok od 15 dana se produžava za vremenski period utvrđen u tim članovima. Podnosilac zahtjeva će dopisom, a po hitnom postupku, biti obaviješten o produžetku roka, kao i o razlozima tog produženja.

Iz navednog proizlazi da je tužitelj u roku uložio žalbu drugostepenom organu koji odlučuje o žalbi, čija je nadležnost za odlučivanje o žalbi propisana članom 215. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09) te je ispunio zakonom propisane uslove iz člana 21. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,, broj: 19/02, 88/07 i 83/08), kojim je propisano da ako u upravnom postupku drugostepena institucija nije u roku od mjesec dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donijela rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni u daljem roku od sedam dana po pismenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor. Na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku prvostepena institucija nije donijela rješenje protiv čijeg akata zakonom nije dozvoljena žalba (stav 2.).

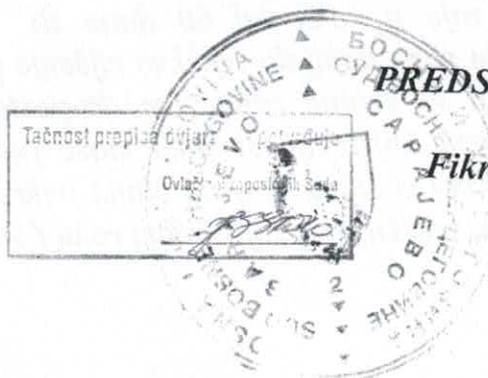
Ako u upravnom postupku prvostepena institucija protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisom određenom kraćem roku donijela nikakvo rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo da se obrati sa svojim zahtjevom drugostepenoj instituciji. Protiv rješenja drugostepene insitucije stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga pod uslovima iz stava 1. ovog člana pokrenuti i ako drugostepena institucija ne donese rješenje u propisanom roku (stav 3.).

Iz navedenih odredbi proizlazi da stranka u slučaju administrativne šutnje može pokrenuti upravni spor protiv drugostepenog organa u dva slučaja, i to: u slučaju kada u upravnom postupku po proteku svih zakonskih rokova nije uopšte riješeno o zahtjevu stranke i kada je u upravnom postupku riješeno o zahtjevu stranke, ali nije riješeno o njenoj žalbi. Shodno navedenom stranka može pokrenuti upravni spor zbog šutnje administracije samo protiv drugostepenog organa, a ne protiv prvostepenog organa.

U konkretnom slučaju tužitelj je pokrenuo upravni spor radi administrativne šutnje iz razloga što u upravnom postupku po proteku svih zakonskih rokova nije uopšte riješeno po njegovom zahtjevu. Međutim, tužitelj je kao tuženog označio Vijeće ministara BiH, Ministarstvo civilnih poslova BiH. Kako je članom 2. Zakona o Vijeću ministara propisano je da je Vijeće ministara organ izvršne vlasti BiH koji vrši svoja prava i dužnosti kao vladine funkcije, u skladu sa Ustavom BiH, zakonima i drugim propisima BiH, a citiranim članom 215. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09) propisano da o žalbi protiv prvostepenih rješenja organa uprave Bosne i Hercegovine odlučuje Žalbena vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, to shodno navednom Vijeće ministara ne može biti označen kao tužena stranka. Nadalje, tuženi u navednom upravnom sporu ne može biti ni prvostepeni organ koji nije odlučio o podnesenom zahtjevu tužitelja, odnosno Ministarstvo civilnih poslova BiH iz razloga što iz odredbi citiranog člana 21. proizlazi da u upravnim sporovima radi administrativne šutnje tuženi može biti samo drugostepena institucija.

Zbog svega izloženog tužba tužitelja je nedopuštena iz razloga što samo stranka u slučaju administrativne šutnje može pokrenuti upravni spor protiv drugostepenog organa, pa je ovaj sud primjenom člana 25. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02, 88/07 i 83/08) odlučio kao u dispozitivu rješenja.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić



PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Fikret Kršlaković